JAARGANG 7 No. 1
MEI 1960

"Coolia"

CONTACTBLAD VAN DE

NEDERLANDSE MYCOLOGISCHE VERENIGING

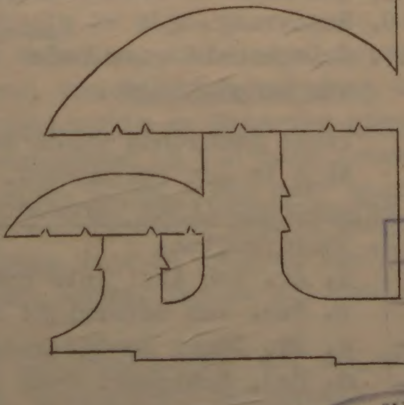

REDACTEUR C.BAS - JOHAN WAGENAARLAAN 12 - LEIDEN

COMMONWEALTH MYCOLOGICAL INSTITUTE
23 MAY 1960

ALGEMENE LEDENVERGADERING

Op Zaterdag 28 Mei 1960, aanvang 14.30 uur, in gebouw „Madoera" van het Phytopathologisch Laboratorium „Willie Commelin Scholten", Javalaan 20, Baarn.

AGENDA

A. Huishoudelijke vergadering.

1. Opening. 2. Notulen en ingekomen stukken. 3. Jaarverslagen.
   a. Secretaris
   b. Penningmeester (+ verslag kascommissie)
   c. Flora-commissie
   d. Redacteur Fungus
   e. Redacteur Coolia
   f. Bibliothecaris
4. Benoeming kascommissie 1960.
5. Verkiezing van penningmeester wegens periodiek aftreden. Mej. J.P.S. Smit stelt zich herkiesbaar. Tegencandidaten indienen vóór 23 Mei bij secretaris.
6. Benoeming nieuwe redacteur voor Coolia daar de heer C. Bas wenst af te treden. Het bestuur stelt voor de heer P.B. Jansen. Tegencandidaat-stelling als onder punt 5.
7. Voorstel tot het benoemen van een commissaris voor de bijeenkomsten. Het bestuur stelt voor de heer C. Bas. Tegencandidaatstelling als onder punt 5.
8. Excursies en andere bijeenkomsten in 1960.
9. „Deuxième Session Européene de Mycologie" te Praag.
10. Rondvraag.
11. Gelegenheid voor leden tot demonstratie van vondsten en het doen van mededelingen.

Pauze gedurende welke een eenvoudige, gemeenschappelijke maaltijd in een restaurant.

B. Wetenschappelijke vergadering, aanvang 19.00 uur.

12. Voordrachten.
    a. Dr. Von Arx: Iets over Ascomyceten.
    b. Mej. Van Beverwijk: Over het drogen van schimmelcultures.
    c. Dr. Donk: Demonstratie van enkele fungi uit Canada.
    d. Mej. Schipper: Over lyophiliseren.
13. Sluiting omstreeks 21 uur.

Dr. A. Jaarsveld, Secretaresse.

MYCOLOGISCHE WAARNEMINGEN IN 1959 IN HET NATUURRESERVAAT „G O U D B E R G V E N"

Ondanks de buitengewoon droge zomer van 1959 was de waterstand in het „Goudbergven" (gem. Ginneken) ook einde september 1959 nog behoorlijk. Dit was een gevolg van het afdammen van de afwateringssloot. In het voorjaar en het begin van de zomer was de waterstand daardoor veel hoger dan andere jaren. Het sphagnum kon zich daardoor zeer goed ontwikkelen en had van de droogte niet te lijden. Ook was het ven daardoor zeer moeilijk toegankelijk en bleef een massaal bezoek van het sphagnum en het verlande gedeelte van het ven in de vacantietijd achterwege.

Door het mooie voorjaar ontwikkelden zich in 1959 enkele sphagnumfungi al zeer vroeg, de meest algemene soort, Lyophyllum palustre, was reeds begin mei te vinden, evenals de minder algemene soorten Galerina paludosa (fig. 1) en Omphalia spagnicola. (fig. 2) Eind mei werden vooral van laatstgenoemde soort vele ex. in het sphagnum gevonden. Dit kleine trechterzwammetje is bijzonder variabel, soms vindt men bijna zwarte ex., dan weer licht beige. Maar bij microscopisch onderzoek blijkt alles Omphalia sphagnicola te zijn.

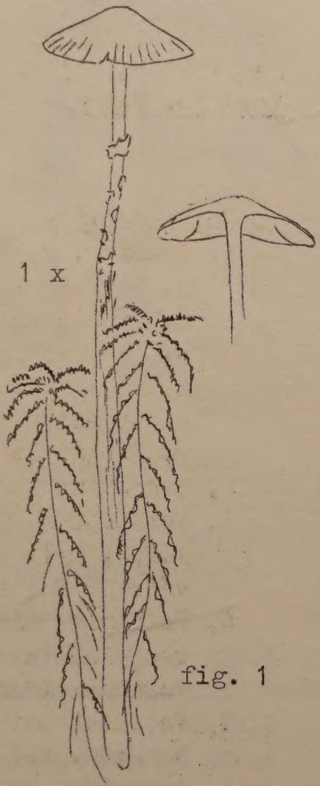

1 x

fig. 1

Galerina paludosa

Van de soorten van het geslacht Galerina, die in het sphagnum groeien, waren eind mei vooral veel ex. van Galerina paludosa te vinden, evenals enkele stuks Galerina tibiicystis en Galerina sphagnorum. In de daarop volgende zeer droge zomermaanden is van deze soorten, die in groot aantal aanwezig kunnen zijn, bijna niets meer waargenomen; de schrale oostenwinden kunnen ze blijkbaar slecht verdragen.

Van de algemene Lyophyllum palustre zijn in de loop van augustus en september nog vele ex. gevonden, vooral aan de zuidwestrand van het ven, waar veel schaduw is.

Op deze plaats ontwikkelde zich ook bijzonder fraai een soort zwavelkopje, nl. Hypholoma elongatum. Deze soort, die behalve in het sphagnum, ook wel op zure en vochtige grond te vinden is, heeft meestal een hoed van ong. 2 cm. Deze zomer vonden we echter zeer

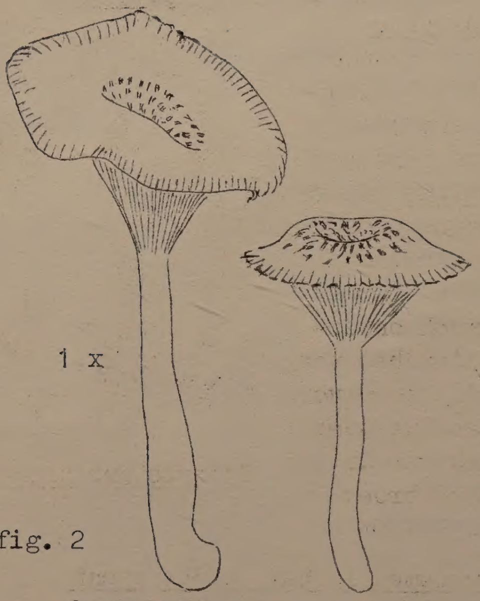

1 x

fig. 2

Omphalia sphagnicola

grote ex. met overvloedig velum aan de hoedrand en sommige met een ringetje aan de steel. Zo op het oog leken ze niets op de „normale" Hypholoma elongatum. Maar bij microscopisch onderzoek was geen enkel verschil te vinden. Een groot aantal van deze grote ex. zijn verzameld door Dr. R.A. Maas Geesteranus en bevinden zich in het Rijksherbarium te Leiden.

Van Hypholoma udum, een soort die zowel in het sphagnum als op turf voorkomt, werden op 27 september vele bijzonder mooie ex. verzameld.

Mycologisch bijzonder belangrijk bleken de elzenbosjes te zijn, die ook bij het reservaat horen. Zij zijn gelegen vlak langs de Belgische grens.

Vanaf einde mei waren daar elzenzwammetjes te vinden (geslacht Alnicola). In het begin van de zomer vooral de soort Alnicola phaea, later in het seizoen meer Alnicola escharoïdes.

Geregeld werden deze zomer daar ook ex. gevonden van het kleine witte melkzwammetje, Lactarius aspideus. Deze soort, met zijn violet verkleurende melk, was tot heden, voorzover ons bekend, nog slechts op één plaats in ons land gevonden, nl. in de Krochten bij Zundert. Dit jaar konden wij er een flink aantal van verzamelen voor het Rijksherbarium.

Van het geslacht Inocybe (Vezelkop) vonden we enkele malen de soort I. umboninota (fig. 3) (syn. I. acuta). Ook in de Krochten hadden we deze soort reeds meermalen gevonden. Vrij talrijk vonden we er ook een vorm van de bekende Schubbige vezelkop of Zandpad-vezelkop (Inocybe lacera), die in de regel te vinden is onder dennen, op zandwegen enz. De vorm, die we onder de Elzen vinden lijkt hier uiterlijk niet veel op, is veel kleiner, heeft een spitse umbo en is minder schubbig op de hoed. Microscopisch is er echter geen verschil. Door de Deense mycoloog J. Lange is deze vorm I. lacera forma gracilis genoemd.

Talrijk werden hier ook gevonden een rose-sporige plaatzwam, die

door Dr. R.A. Maas Geesteranus voorlopig werd gedetermineerd als Rhodophyllus caccabus Kühn. Deze soort, die we in de voorafgaande jaren ook reeds dikwijls bij Zundert hadden gevonden, is zeer lastig te determineren.

Een kleine Gordijnzwam, die ook enkele malen werd aangetroffen is Cortinarius pulchellus Lange. De kleur is precies dezelfde als die van de bekende Rode koolzwam of Amethystzwam (Laccaria laccata).

We hopen in 1960 het mycologisch onderzoek te kunnen voortzetten. We achten het van groot belang, dat aan de elzenbosjes geen veranderingen worden aangebracht, zodat we over een reeks van jaren de ontwikkeling van de mycoflora van dit fraaie stukje Elzenbroek kunnen volgen.

fig. 3

Inocybe umboninota

Agaricales in 1959 waargenomen in het Goudbergven:

Alnicola escharoides (Fr.) Romagn. sensu Lange. 15 VIII talrijk; 6 X veel. Elzenbroek.
Alnicola phaea Kühn. & R. Maire. 1 VII; 19 VII zeer veel. Elzenbroek.
Cantharellus cibarius Fr. 15 VIII enkele ex.
Cortinarius cinnamomeus (L. ex Fr.) Fr. 6 X verscheidene ex. in Elzenbroek.
Cortinarius pulchellus Lange. 27 IX verscheidene; 6 X 1 ex. Elzenbroek.
Galerina paludosa (Fr.) Kühn. 10 V; 31 V veel; 28 VII enkele in het sphagnum.
Galerina sphagnorum (Pers. ex Fr.) Kühn. 31 V in het sphagnum.
Galerina tibiicystis (Atk.) Kühn. 31 V; 15 VII 1 ex. in het sphagnum.
Hebeloma mesophaeum (Pers. ex Fr.) Quél. 1 IX 10 ex. in Elzenbroek.
Hebeloma sacchariolens Quél. 1 IX 1 ex. in Elzenbroek.
Hypholoma elongatum (Pers. ex. Fr.) Ricken. 15 VIII veel; 18 VIII; 30 VIII; 27 IX veel; 6 X en 17 X idem. Vooral langs z.w. rand van het ven.
Hypholoma udum (Pers. ex. Fr.) Quél. 15 VIII; 27 IX veel; 6 X; 17 X. Zowel in het sphagnum als langs de rand van het ven, tussen heide en dopheide.
Inocybe acuta Boud (= umboninota Peck). 28 VII 1 ex.; 15 VIII vele. Elzenbroek.

Inocybe lacera f. gracilis Lange. 15 VII; 18 VII; 15 VIII veel; 1 IX nog vrij veel. Steeds onder elzen.
Laccaria amethystina (Bolt. ex Fr.) Berk. & Br. 1 VII. Elzenbroek.
Laccaria laccata (Scop. ex Fr.) Berk. & Br. 1 VII; 15 VIII veel; 27 IX en 6 X. Elzenbroek.
Laccaria tortilis (Fr.) Pat. 28 VII 7 ex.; 15 VIII. Elzenbroek.
Lactarius aspideus Fr. 1 VII; 15 VII 3 ex.; 19 VII 20 ex.; ook nog 15 VIII en 6 X. Elzenbroek.
Lactarius glyciosmus Fr. 6 X. Elzenbroek.
Lactarius obscuratus (Lasch) Fr. 19 VII 2 ex. Elzenbroek.
Lyophyllum palustre (Peck) Sing. Talrijk in sphagnum vanaf 10 V; 27 IX zeer veel.
Marasmius ramealis (Bull. ex Fr.) Fr. 28 VII 1 ex. in Elzenbroek.
Mycena acicula (Schaeff. ex. Fr.) Quél. 1 IX 1 ex. in Elzenbroek.
Mycena sanguinolenta (Alb. & Schw. ex Fr.) Quél. 1 ex. 15 VIII.
Omphalia swartzii (Fr.). 31 V 1 ex. in Elzenbroek.
Paxillus involutus (Batsch ex Fr.) Fr. Vooral aan de westrand van het ven, tot in het sphagnum.
Rhodophyllus cf. caccabus Kühn. 28 VII; 18 VIII veel. Steeds in Elzenbroek.
Rhodophyllus staurosporus (Bres.) Lange. 15 VIII 2 ex. in Elzenbroek.
Russula fragilis Fr. 6 X 1 ex. in berkenbosje.

Meerten Verhoffstraat 9, Breda. P. B. Jansen

PADDESTOELENNIEUWS UIT GRONINGEN

Moeten we het in het Noorden voornamelijk hebben van Drente, ook de provincie Groningen is de moeite waard. In de eerste plaats dient genoemd te worden de Harense hortus „De Wolf", waarover ik in Fungus al enige malen schreef.

Door het kunstmatig scheppen van verschillende biotopen wordt in dit grote terrein, gelegen op de Hondsrug, een ideale toestand geschapen voor een groot aantal zwammen. Sinds 1935 wordt de hortus regelmatig geïnventariseerd; eerst door Swanenburg de Veije (van '35 tot '39), later, van 1949 af, geholpen door enkele andere biologen, door mij. In de jaarlijks uitgegeven mededelingen van de hortus „De Wolf" wordt hiervan regelmatig verslag uitgebracht. In 1958 werd een volledige lijst gepubliceerd van de tot en met dat jaar gevonden soorten. In totaal zijn er nu 300 bekend geworden.

Merkwaardigerwijs leverde de droge herfst van 1959 een grote zeldzaamheid op, te weten een spierwitte variëteit van de Grijze ringboleet, Suillus aeruginascens (Secr.) Snell (= Boletus of

Ixocomus viscidus), waarvan een vijftal exemplaren tussen Gele ringboleten, Suillus grevillei (Klotzsch) Sing. (= Boletus of Ixocomus elegans), onder lorken groeiden. De zwam werd ter nadere identificatie naar Leiden gezonden en is volgens de heer van Brummelen vermoedelijk Suillus aeruginascens var. albus, door Kühner in 1926 beschreven (Le Botaniste 17 : 200 . 1926). We zullen er het volgend jaar weer op letten. De Grijze ringboleet is tenslotte zeer variabel.

Van de zeldzamere soorten, die ik meestal niet of zelden in Fungus vermeld vond en die evenmin of zelden in de in mijn bezit zijnde jaargangen van de Mededelingen van de Ned. Mycol. Ver. en de Levende Natuur genoemd worden, volgt hier een opsomming.

Wanneer wij er in Groningen niet uit konden komen, werden de zwammen naar een specialist opgestuurd; dit is achter de naam van de betreffende soorten vermeld.

ASCOMYCETES

PYRENOMYCETES.

Daldinia vernicosa (Schw.) Ces. et De Not. (det. Maas Geesteranus).

DISCOMYCETES. (namen volgens Seaver, North American Cup Fungi, Opercul. 1942).

Geopyxis cupularis (L.) Sacc. (fig. 4)

Humaria araneosa (Peck) Seaver (det. Schweers).

Peziza (Plicaria) echinospora Karst. (Op brandplek; zie art. van Swanenburg de Veye in Fungus 10 : 39 . 1938).

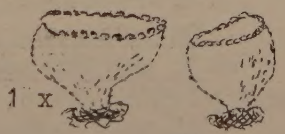

fig. 4
Geopyxis cupularis

Peziza (Discina) venosa Pers. (det.Schweers).

Sepultaria araneosa (Puck.) Boud.

BASIDIOMYCETES

TREMELLACEAE.

Exidea nucleata (Schw. ex Fr.) Burt.

CLAVARIACEAE.

Clavariadelphus fistulosus f. contorta (Holmskj. ex Fr.) v. Höhn. (zie Fungus 21 : 14 . 1951).

CYPHELLACEAE.

Cyphella capula (Holmskj.) ex Fr., gele vorm (foto van materiaal uit Harense hortus in Fungus 9 : 55 . 1938).
Dictyolus lobatus (Pers. ex Fr.) Quél. (det. Maas Geesteranus),
D. retirugus (Bull. ex Fr.) Quél.

POLYPORACEAE.

Ceraporia viridans (Berk. et Br.) Donk (det. Donk).
Podoporia vitrea (Fr.) Donk = Poria undata (Pers.) Bres. (det. Maas Geesteranus).

AGARICACEAE.

Alnicola luteolofibrillosa Kühn., A. scolecina (Fr.) Kühn. (= A. badia Kühn.), A. umbrina R. Maire.
Conocybe blattaria var. exannulata Kühn. (det. Huijsman),
C. mesospora Kühn. (det. Huijsm.), C. pygmaeoaffinis (Fr.) Kühn.
Deconica physaloides (Bull. ex Fr.) Karst.
Inocybe eutheles (Berk. et Br.) Sacc. (det. Huijsm.), I. globocystis Vel. (det. Huijsm.).
Marasmius recubans Quél.
Mycena arcangeliana sensu Oort (in grote toefen op een boomtronk; sterke jodoformgeur), M. tintinabulum (Fr.) Quél.
Omphalia philonotis (Lasch) Quél. (op sphagnum; det. Schweers),
O. umbellifera var. viridis sensu Lange (zie Fungus 20 : 72 . 1950).
Pluteus chrysophaeus (Schaeff. ex Lasch) Quél.; P. nanus (Pers. ex Fr.) Quél., P. salicinus (Pers. ex Secr.) Quél., P. umbrinellus (Sommerf.) Gill. (det. Huijsm.).
Psathyrella stipatissima Lange (in bundels).
Tricholoma (Calocybe) carneum (Bull. ex Fr.) Quél., T. (Calocybe) persicolor (Fr.) Karst.

GASTEROMYCETES.

Geastrum rufescens Pers. (van 1948 - '53, daarna verdwenen; det. Van Eyndhoven).

Een tweede terrein dat voor de mycologie van betekenis is, is het pas verworven bezit van de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten, het „Westerbroek", gelegen op 10 km. van Groningen langs de weg naar Winschoten. Het omvat enige plassen en is begroeid met vele soorten loofbomen en heesters. Sinds 1956 wordt dit terrein door mij

geinventariseerd. Elk jaar wordt een verslag naar het bestuur van „Natuurmonumenten" gezonden. Tot nu toe vond ik in het Westerbroek ± 100 soorten. Enkele bijzondere vondsten volgen hier.

Lepiota brebissonii Godey. Vermoedelijk de eerste vindplaats in het Noorden. Volkomen is er op van toepassing wat Huijsman er in Fungus 12 : 61 (1941) over schreef: „Een zwartbruin kapje in het centrum van de hoed, met zeer fijne vlokkige schubjes daaromheen verspreid, tekent zich af tegen het witste wit dat ik in de paddestoelenwereld ooit ontmoet heb." Een mooie foto vind men in Fungus 20 : 45 (1950).

Rhodophyllus (Eccilia) politus (Fr.) Quél.? (voorlopige determinatie Bas.) Honderden exemplaren groeiden op een graspad.

Een merkwaardig gezicht was een veld dode grasstengels, bezet met duizenden exemplaren van Pleurotus (Crepidotus) pubescens auct.

Een vijftal bijna geheel witte, ± 2 cm.grote bekerzwammetjes, tussen gras gevonden, vertegenwoordigden zeer waarschijnlijk Galactinia pudica Boud (det. Bas). Dit is vermoedelijk de eerste vondst in Nederland. Helaas liet deze soort in 1959 verstek gaan. Hopelijk verschijnt hij dit jaar weer.

De enige vondst in 1959 in het Westerbroek was een Pluteus cervinus (Schaeff. ex Fr.) Quél. met een hoed van 16 cm; groter dan ik in de literatuur vermeld vond.

Een derde terrein dat de moeite waard is, is het bos om de Fraeylemaborg bij Slochteren, in de zogenaamde Groningse „Woldstreek". In Oct. 1959 vonden wij er met een excursie van de N.N.V. o.a. Tyromyces caesius (Schrad. ex Fr.) Murr., een witte, wollige Polyporacae, als met blauwe inkt overgoten. Op takjes vonden wij Pleurotus (Resupinatus, Acanthocystis) applicatus (Batsch ex Fr.) S. F. Gray; tot 1 cm.grote,donkergrijze, op het substraat aangedrukte, subexcentrische waaiertjes. Op half vergane noten van de uit N. Amerika afkomstige Juglans nigra zaten kleine Collybias (of Mycena's?). Deze soort kon niet worden thuis gebracht. Ik zal er dit jaar weer naar uitkijken. Fraeylemaborg leverde vroeger al eens de prachtige Lakzwam, Ganoderma Lucidum (Leyss. ex Fr.) Karst., op.

Een witte variëteit van Amanita phalloides (Vaill. ex Fr.) Secr. vonden wij in Oct. '58 in het Tonckensbos bij Norg, eigendom van „Natuurmonumenten". De paddestoelen waren slanker dan de gewone A. phalloides, hadden een gladde, getijgerde steel, wat zover ik weet niet past bij A. verna (die overigens een voorjaarszwam is) en ook niet bij A. virosa die een geschubde steel heeft. De gewone

A. phalloides is mij uit Groningen alleen bekend uit een villatuin langs de weg naar Haren waar hij al jaren geregeld opkomt.

En tenslotte wil ik nog noemen een kort-gesteelde trechtervormige, beige bekerzwam, volgens Maas Geesteranus waarschijnlijk Aleuria tectoria (Cooke) Boud., die al enige jaren in het huis (!) van de heer J. de Jonge groeit.

Petrus Campersingel 243
Groningen.

Dr. L.S. Wildervanck.

MYCENA CORTICOLA (Pers. ex Fr.) Quél. EN M. PSEUDOCORTICOLA Kühn.

Op wilgen, die flink met mos zijn begroeid, kunnen we in het najaar en dikwijls ook nog in het begin van de winter verschillende soorten „schors-Mycena's" vinden. Het zijn wel niet de gemakkelijkst te determineren paddestoelen, maar na wat oefening kunnen we er al gauw enkele soorten uithalen.

Een zeer fraai zwammetje is Mycena pseudocorticola Kühn. Deze soort vinden we meestal in flinke aantallen bijeen, van één tot meerdere meters van de grond. De kleur is fraai loodgrijs, later wat verblekend. De hoed is meestal niet groter dan 6-10 mm. Ook de steel is loodgrijs en aan de basis duidelijk wit donzig. Onder het microscoop vallen de grote ronde sporen op; de basidiën zijn gewoonlijk 2-sporig, ze hebben twee grote sterigmen.

Mycena corticola (fig. 5) heb ik maar eenmaal gevonden, dit zwammetje is meer bruinig gekleurd, de jonge ex. zijn purperkleurig. De sporen zijn iets kleiner dan die van M. pseudocorticola en dikwijls iets ellipsoidisch, ze zijn iets breder dan lang. De basidiën zijn 4-sporig. Zowel microscopisch als macroscopisch zijn deze beide soorten dus gemakkelijk van elkaar te onderscheiden.

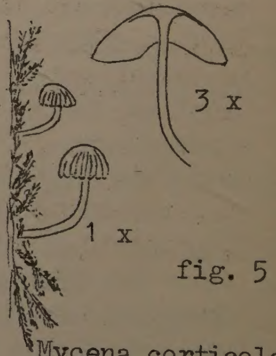

fig. 5
Mycena corticola

P.B. Jansen.

HET VERKLEURZWAMMETJE

De laatste maand van 1959 bracht ons, dank zij het zachte weer, nog heel wat plaatjeszwammen, die we anders in zomer en herfst vinden.
De bossen van Dorst, een van onze voornaamste „jachtterreinen",

leverden nog aardig wat op. Zo vonden we op 20 december nog 2 ex. van het Verkleurzwammetje (Lepiota echinata (Fr. ex Roth) Quél. = L. haematosperma Bull.). (fig. 6) Voorzover ik weet, komt dit aardige paddestoeltje niet zo erg veel voor. Ik vond het enkele jaren geleden samen met onze redacteur in de duinen van Voorne en in 1958 een enkele in hetzelfde Douglasdennenbosje, waar ik ze op 20 december vond.

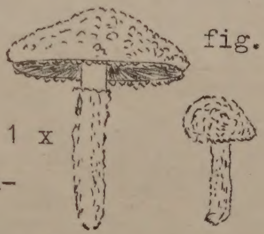

fig. 6
Lepiota echinata

Lepiota echinata heeft de merkwaardige eigenschap dat de sporen verkleuren. Als men deze opvangt zijn ze grijs-olijfkleurig, maar later worden ze prachtig purper. Dit proces is onafhankelijk van het daglicht. Ik ving van mijn laatste vondst de sporen in het donker op en bewaarde ze ook in het donker. Na enkele dagen waren ze fraai purperkleurig geworden.

Onze paddestoel is in het veld al gemakkelijk te herkennen: de lamellen zijn zeer donker purper en vrij van de steel; de hoed, die ongeveer 2-3 cm.groot is, is vaal bruin-grijsachtig, de jonge ex. hebben een afhangend velum, de steel is een beetje melig. De geur is zeer sterk, erg onaangenaam, net als van het Stinkparasolzwammetje (L. cristata). Kühner en Romagnesi zeggen: geur complex, Lepiota cristata plus Inocybe piriodora.

Zoals met zoveel paddestoelen het geval is, is ook ons Verkleurzwammetje door de Geleerde Heren van het ene geslacht naar het andere verbannen. Velenovsky creëerde er zelfs een nieuw geslacht voor: Melanophyllum en onder dit geslacht kunt U het bij Moser vinden. Ook is het al eens ingedeeld bij Psalliota en Inocybe! In de „Flore" vindt men het bij Lepiota, wegens de hoedbekleding, die uit fraaie ronde cellen bestaat, precies als bij L. semi-nuda. Dit laatste zwammetje vinden wij elk jaar in groot aantal in hetzelfde Douglas-bosje en merkwaardig genoeg groeien er nog meer Lepiota-soorten; geregeld L. cristata, soms L.castanea (of misschien is het L. ignipes) en ook hebben we er L. echinacea Lange enkele malen gevonden. Het samentreffen van diverse Lepiota-soorten doet zich dus ook hier voor. Vergelijk ook het artikel van J. Daams in het Coolianummer van januari 1960 [6 (5-6): 42-43].

Meerten Verhoffstraat 9, Breda P.B. Jansen

G E V R A A G D :

Lindau G., Kryptogamenflora für Anfänger 2: Die mikroskopischen Pilze.
Aanbiedingen aan de heer W.J. Kossen, Heerengracht 23, Amsterdam - C.

R E C T I F I C A T I E

Bij het artikeltje „Lepiota's" op p. 42 van Coolia 6 (5-6) ontbreekt de naam van de auteur. Het werd geschreven door de heer J. Daams.

NEDERLANDSE MYCOLOGISCHE VERENIGING

Bestuur

G.L. van Eyndhoven, voorz., Floraplein 9, Haarlem.
Dr. G.A. de Vries, ond.-voorz., Chopinlaan 1, Baarn.
Mej. Dr. A. Jaarsveld, secr., Hugo de Vries-laboratorium, Plantage Middenlaan 2a, Amsterdam-C.
Mej. J.P.S. Smit, penningm., Nic. Maesstraat 135, Amsterdan-Zuid, postrek. 90902, t.n.v. penningm. N.M.V.
Dr. R.A. Maas Geesteranus, bibl., Rijksherbarium, Nonnensteeg 1, Leiden.
Dr. M.A. Donk, voorz. Flora-comm., Pr. Mauritslaan 18, Den Haag.

Contributie

Deze bedraagt fl. 6,50 per jaar voor gewone leden en fl. 3,50 voor huisgenootleden en studentleden.

P E R S O O N I A

Het blijkt dat sommigen de indruk hebben dat een abonnement op Persoonia *f* 20,-- per jaar kost. Dit is onjuist. De kosten bedragen *f* 20,-- per volume (± 500 pagina's) en een volume zal over een periode van 2 jaar in 4 afleveringen verschijnen. Persoonia kost dus *f* 10,-- per jaar voor particulieren.